Понісся за тобою, як тихий плач берези,
Утаєний мій жаль в глуху і темну ніч;
Котились за тобою невиплакані слези,
Тих сліз ніхто не бачив, лиш чорна зимна ніч.

Часом у сні побачу уста твої знімілі
І очі, вдивлені в таємну, дивну ніч;
Кладеш на мої скроні долоні добрі, білі,
Ніхто про те не знає, лиш чорна зимна ніч.

***

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.